DE MUZIEK-EXPERTS BAS EN PIET UITZENDING 544 28-10-25

1. MICHAEL JACKSON – Thriller

We openen deze avond met een Thriller van een plaat, het is 28 oktober en dat betekend bijna Halloween!
Thriller het nummer dat geschreven is door Rod Temperton die eigenlijk een titel overwoog als “Starlight” of “Midnight man”.
En aan het eind hoor je horroricoon Vincent Price, die zeker niet vergeten mag worden voor het succes van Jacksons Thriller alweer uit 1982!

CULTUUR	Een kleine groep roept luid om een groot Nederland, maar bewijst met hun rumoer vooral hoe sterk onze democratie eigenlijk is.
UITSPRAAK	Een schrijver die traag lijkt te schrijven, maar misschien ligt dat ook wel een beetje aan ons.. misschien moeten wij meer onthaasten!?
CO-ORIGINELE	Een bluesman verkocht zijn ziel aan de duivel, en later kochten en betaalde de stenen het af.
HITMIX	Van een maanverlichte dansvloer vol spoken tot een kruising waar de blues zijn ziel verloor; van pompoenpak tot rockicoon — elf verhalen die bewijzen dat zelfs in het donker de muziek nog steeds leeft.

2. ORIGINELE: ROBERT JOHNSON – Love in vain (1937)

Even terug in de tijd met de vinylkraken van ‘Love in Vain’ uit 1937 — een song die rechtstreeks uit het hart van de blues komt, gezongen door niemand minder dan Robert Johnson, de man die volgens de mythe zijn ziel aan de duivel verkocht bij de kruising in Mississippi.
Zijn leven eindigde tragisch jong, slechts 29 jaar oud, maar zijn invloed… die is onsterfelijk.

En dat merkten de Rolling Stones maar al te goed. Want ruim dertig jaar later, in 1969, namen ze dit nummer opnieuw op voor hun album Let It Bleed.
Hun versie kreeg een rock ’n roll-jasje, maar de melancholie bleef.
Luister naar hoe Mick Jagger de verloren liefde bezingt — niet met schreeuw, maar met ingehouden pijn.
Hier is die klassieker opnieuw tot leven gewekt.

3. COVER: THE ROLLING STONES – Love in Vain (1969)

Er was een tijd dat idealen met pennen werden verdedigd, niet met fakkels.
Een tijd waarin “vaderlandsliefde” nog iets was van voetbal, Koningsdag en misschien een matige André Hazes-imitatie.
Nu lijkt die liefde soms meer op een driftbui in camouflagekleuren — een misverstand met spandoek.

Maar misschien… is het goed dat ze zo luidruchtig zijn.
Dat we hun rumoer horen, zodat we niet vergeten hoe stil het wordt als niemand meer tegenspreekt.
Want elke democratie die het waard is om voor te vechten, kan ook een potje tegen een storm.

En eerlijk — als dit de nieuwe revolutie is, met Telegram en thermoskannen in het bos, dan is de Nederlandse rechtsstaat waarschijnlijk veiliger dan ooit.

CULTUUR – Meer verontrustende ultrarechtse actie tegen de democratie

De kern van de Nederlandse rechtsstaat is aangevallen door een irritante minderheid die zelfs

kon doordringen tot het Binnehof, dat tot het Binnenhof dat toch de kern van onze

democratie
belichaamt. Deze menschen willen dat Nederlandse weer met een sch wordt geschreven en
uitgesproken. Dus Nederlandsche zoals Mussert al in de dertiger jaren van de vorige eeuw
placht te zeggen. Ik herinner me nog een poster uit 1936 met daarop de slogan:
Mussert Wint. Maar nu toch echt niet weer. De verontwaardiging was even heftig als de daden
van de relschoppers en daar putten we hoop uit.

De fascisten en narcisten kwamen natuurlijk via onderlinge apps en geheime genootschappen
met vreselijke namen op Telegram en in schuren en bossen bij elkander om deze daad met
1200 mensen op te zetten. Misschien hebben ze daar ook nog geoefend in guerrillapraktijken.
Zo braken ze ook nog onbarmhartig door de opzet heen van de organisator van een rechtse
betoging tegen allerlei regeringsbeleid.
Ze streven voor zover ik ze begrijp naar een witte ultranationalistische droomstaat zonder
immigranten. Die wonen en werken hier trouwens al meer dan 400 jaar toen er bv. veel vaak buitenlandse matrozen nodig waren op de schepen der Zeven Provinciën.
Wat deze NSB-adepten willen is om je te begillen. Ik vind het maar een kudde lullo's, aangevuld met wat sullo's en huilo's. Voor mij staat deze nieuwerwetse NSB voor de Nationalistische Stupide Bokkenrijders. Ze dwepen ook nog met de VOC. Hier te benoemen
als de Volks Ophitsers Coalitie. En dit in een als het ware tweede Coronatijd;
De tijd van de coalitie van idioten. Helaas.

Geen daden liever, maar eerst woorden en zo moet dat in een democratie.

4. TOM PETTY – Zombie Zoo

Je luisterde naar Tom Petty, de man die jarenlang het rocklandschap heeft meegevormd — bekend van The Heartbreakers en talloze klassiekers, die solo ook z'n sporen naliet. Dit nummer, Zombie Zoo, komt voort uit z'n album Full Moon Fever en kreeg z'n titel naar een uitdrukking die hij opving toen een stel punkkids hem vertelde over een bar met die naam.
In de tekst klinkt de metafoor door dat we in het dagelijks leven soms als zombies door de straten wandelen — zonder echt wakker te zijn. Petty zelf noemde het een "skiffle-stijl liedje" dat over mensen gaat die leven/opstaan als hersenloze figuranten.

Getekend Loesje:	Uit het Loesje archief van 28-10-2025 (halloween): Ik had me verkleed als mezelf, blijkbaar was dat enger dan gepland.

5. BOBBY BORIS PICKETT – Monster Mash

Zoals elk jaar moet dit nummer van de partij zijn, de klassieker van alle halloween muziek, En wel die van Bobby "Boris" Pickett en zijn Crypt-Kickers , ze brachten in 1962 het nummer Monster Mash uit — een novelty-hit die meteen op nummer 1 terechtkwam in de VS in oktober dat jaar.
Het lied vertelt in komische stijl hoe een monster tot leven komt, danst en een feestje start — compleet met geluidseffecten van cremeketels, kettingen en begrafenis-bubbelbad.
Vandaag de dag is dit nummer niet weg te denken uit de Halloween-tijd: elk jaar klinkt hij ook weer bij ons op de radio.
Dus doe je gordijnen dicht, steek een kaarsje op of juist uit — en vier mee met de allereerste graveyard smash: Monster Mash.

6. SYMFO: KID ROCK – One more song

Dit was de man die ruikt naar benzine, whiskey en countryblues — ofwel Kid Rock.
Hij begon als rebel met hiphop, maar vond later zijn hart in die stoere, eerlijke Americana-sound.
Met

One More Song uit zijn album First Kiss uit 2015 bewijst hij dat ook rockers kunnen mijmeren over het leven.
Zo'n plaat waar je spontaan een kampvuur bij aansteekt.

7. VINYLSINGLE: Bloodrock – D.O.A.

De lucht trilt van spanning… een sirene loeit in de verte.
Het is 1971 in Texas en een band genaamd Bloodrock brengt een single uit die meer klinkt als een nachtmerrie dan een lied.

D.O.A. ofwel Dead On Arrival, een verhaal verteld vanuit het perspectief van iemand die net een vliegtuigcrash heeft overleefd… of juist níet.
Je hoort het hart langzaam wegglijden, de stem die z'n laatste woorden fluistert.
Een lugubere ballad, vol orgel, echo's en stilte die bijna harder schreeuwt dan geluid.
Halloween heeft zelden zo'n rilling op vinyl gehad.

In een wereld waar iedereen binnen 24 uur een mening heeft, is het bijna verdacht als iemand lang nadenkt.

Peter Buwalda denkt. Al vijftien jaar, om precies te zijn.
En wij… wachten.
Met koffie die al koud is en boekenkasten die vollopen met titels die we nooit uitlezen.

Maar misschien is dat wachten precies wat we nodig hebben.
Misschien is traagheid de laatste vorm van verzet — tegen de haast, de likes, de korte zinnen.

Een boek dat tijd kost, vraagt iets wat we verleerd zijn: .. geduld.
En ergens tussen die zuchten van lezers en uitgevers door, hoor je het fluisteren:
"Misschien schrijft hij niet langzaam — misschien leven wij gewoon te snel.

PIETS UITSPRAAK – De struggle van schrijver Peter Buwalda om tot een derde boek te geraken

Peter Buwalda geldt al jaren als een begenadigde schrijver, al doet hij er berucht lang over om een boek af te krijgen. Dat levert hem vanzelf publiciteit op: elk nieuw project betekent weer een paar interviews — leuk voor hem én de journalist. Zelf zit ik niet reikhalzend te wachten, want er zijn al zoveel boeken dat ik nog steeds bezig ben mijn eigen kast leeg te lezen. En op verjaardagen krijg ik er steevast nieuwe bij, die ik dan "natuurlijk" moet lezen om later iets zinnigs te kunnen zeggen. Dat kan soms twee jaar duren, tenzij de gever het vergeet — wat eerlijk gezegd de fijnste afloop is.

Buwalda schrijft goed, maar haalt niet het tempo van schrijvers als Simon Vestdijk of Bernlef, pseudoniem van Hendrik Jan Marsman — een andere Marsman bestond immers al. Pseudoniemen hebben hun nut, maar dat laat ik nu even liggen.
Zijn debuut Bonita Avenue uit 2010 vond ik een sterk familieverhaal, tot het tegen het eind wat inzakte. Een schrijver moet niet alleen ideeën hebben, maar ook weten wanneer het genoeg is — te veel details doen de lezer soms afdwalen.

Mijn favoriet Bernlef hield het korter: romans over mensen die nét buiten de norm vallen, waardoor je vanzelf meeleeft.
Buwalda's derde boek De Jaknikker is bijna klaar, na Otmar's Zonen. Die titel doet denken aan het apparaat waarmee we in Nederland olie uit de grond pompten — of dat iets met de inhoud te maken heeft, moeten we nog zien.
We wachten rustig af. Recensies ook. Want ik gun iedere schrijver zijn inkomen, maar of

ik het lees, dat bepaal ik zelf.

8. JOHN ZACHERLE – Happy Halloween

Je hoorde iets wat net even anders is: John Zacherle — beter bekend als “Zacherley, the Cool Ghoul” — een Amerikaanse tv-horrorhost uit de jaren ’50 en ’60 die ook opnam als zanger. Hij gaf het griezelfeest een stem met liedjes zoals Happy Halloween, waarin de sfeer van het monsterlijke, het nachtelijke en het speelse samenkomt.
Zacherle is inmiddels overleden (in 2016), maar zijn nalatenschap leeft voort in elk spookhuis-gelach en elke spinragdecoratie.

9. GHOST – Satanized

Van het laatste album Skeleta van de Zweedse rockband hoorde je Satanized. Ghost speelt altijd met occulte beelden, theatraliteit en catchy riffs. Dit nummer werd op 5 maart 2025 aangekondigd. Het nummer is een mix van innerlijke strijd, verleiding en misschien wel bezetenheid — volgens frontman Tobias Forge is het “een lied over verliefd zijn”.
En ook: deze track markeert een nieuw hoofdstuk voor de band met een nieuwe frontman-persona, Papa V Perpetua.
Satanized — stijlvol, spannend en onmiskenbaar Halloween-waardig.

10. TOP 40 Classic: MARILYN MANSON – Tainted Love

Deze week een top 40-classic uit 2001: Marilyn Manson neemt Tainted Love onder handen — origineel van Gloria Jones, beroemd geworden door Soft Cell, en hier opnieuw geherdefinieerd door Manson. In dat jaar presenteerde Erik de Zwart op Radio 538 de Top 40. Let op: hier komt Tainted Love van Marilyn Manson.

11. CABARET: Jacques de Vreulike – Holland in een pompoenpak

We vieren tegenwoordig ook Halloween.
Ja, wij. De nuchtere Hollanders.
Het volk dat ooit griezelde van een belastingverhoging,
maar nu met plezier z’n hele voortuin vol skeletten legt.

We waren vroeger bang voor de inspecteur,
nu voor het niet hebben van sfeervolle spinragverlichting met timerfunctie.
Te koop bij de Action.
Voor €2,99, dus hup, drie pakken mee.
Want wie zuinig leeft, leeft bang.

Kinderen gaan nu ook “trick or treaten”.
In Nederland, ja.
Langs de deuren met zo’n plastic emmer van een afgedankte emmerfabriek.
En dan kloppen ze aan bij meneer Van Dijk van nummer 12.
Die denkt dat ze collecteren voor de Dierenbescherming,
en duwt ze een plakje leverworst in de hand.

Halloween, dat is bij ons toch net even anders.
In Amerika lopen ze als sexy heks of zombiebruid.
Hier in Nederland als bevroren ANWB-lid op de A12.
Of als natte fietser met kapotte batterijverlichting —
want dát is pas horror.

En we doen er allemaal aan mee.
De supermarkten, de scholen, zelfs de slager.
Ik zag laatst een bord bij de keurslager:
“Vandaag: Halloweenworst met bloederige ketchupvulling.”

Ja hoor, culinair trauma gegarandeerd.

En ik stond in de rij bij de bakker,
met naast me een mevrouw die zei:
“Wij doen niet aan Halloween, hoor.”
Terwijl ze een pompoentaart van twee kilo afrekende.
Zonder schuldgevoel, mét mascarpone.
En ik dacht: kijk, dát is pas Nederlands.
We doen nergens aan mee —
maar wel met passie.

Dus ik wens u een fijne Halloween.
Versier uw tuin, hang wat spinrag in de heg,
zet een pompoen voor de deur en laat de buren denken dat u
óf creatief bent,
óf eindelijk doordraait.

En als er straks wordt gebeld door een stel kinderen met lichtgevende duivelsoren?
Doe open, geef ze wat snoep,
en fluister zachtjes:

Geniet er maar van, jongens —
de echte horror begint pas als je volwassen bent.

EIND TEKST

Van Michael Jackson tot Kid Rock — van
Thriller tot One More Song — van nachtmerries op vinyl tot warme americana bij het kampvuur. Vanavond klonk Halloween zoals het hoort: niet als een verkleedpartij, maar als een muzikaal spookhuis vol verhalen. Zelfs Robert Johnson kwam nog even voorbij, rechtstreeks van die kruising in Mississippi, waar blues en duivel hun handen schudden.

Tussen de muziek door hoorden we onze columns. Over hoe de democratie soms belaagd wordt door lawaai, maar juist daardoor bewijst hoe sterk ze is. En over Peter Buwalda, de schrijver die zo langzaam schrijft dat hij ons eraan herinnert dat haast niet hetzelfde is als leven. Woorden die blijven hangen, ook als de plaat al stil is.

En buiten al deze informatie, vergeet vooral niet het belangrijkste, want volgende week dinsdag zijn we weer bij u terug rond de klok van acht in de avond, maar ook op de zaterdagochtend bij de koffie om elf uur! Alles is weer na te lezen op demuziekexperts.nl en je kan de onderwerpen van het programma al eerder in zien op onze socials Uw Muziek Experts!

SLOTZIN:
Dus doe die lampen uit, zet de radio aan — en laat de buren maar denken dat het geesten zijn die dansen op de maat.

12. TIP V/D REDACTIE: THE KINKS – I’m not like everybody else

De tip van deze maand zijn The Kinks! Ofwel de broers Ray en Dave Davies, genieën met een tikje ruzie in hun DNA.
Deze track, oorspronkelijk de B-kant van Sunny Afternoon, groeide uit tot een cultklassieker. I'm not like everybody else” Evenals uw eigen Muziek Experts. Da’s maar goed ook.